

af den stedlige Underdommer. Denne vil rimeligvis i de fleste Tilfælde neppe tage Folk, som staar udpræget paa den ene eller den anden Parts Side; i alt Fald kan man ikke tænke sig, at han skulde anstrenge sig særlig for at finde en Formand, der vilde favorisere Lejerne. Men naar saa er, kan der jo ikke øves noget Tyranni, eftersom Lejerrepræsentanterne faktisk vil være i Mindretal eller i alt Fald ikke vil have stor Udsigt til i noget Nævn at være i Flertal, saaledes at de kan faa alle Lejerkrav opfyldt.

Jeg skal ikke komme ind paa den udsendte Skrivelse eller Pjece angaaende de Therkelsen'ske Lejeforhold. Ogsaa jeg har faaet den tilsendt. Det er jo kun den ene Parts Opgivelser, og de kan være ensidige, men jeg synes ikke, man, selv naar man kun ser paa denne Pjece, kan bryde Staven over Huslejenævnet med særlig stærk Virkning. Naar en Ejer, der opgiver at have haft en 70'000 Kr.s Udgift til Forandringer — hvad der jo rimeligvis ikke er for lidt —, faar en 35—3'600 Kr. mere ind i Leje, er der dog altid en 5 pCt. til Forrentning af den nævnte Sum, og der er vel Mulighed for, at han selv har kunnet laane Pengene til denne Pris. Men før vi drager det Eksempel nærmere ind i Debatten her, tror jeg, det vil være heldigt at faa det nøjere undersøgt. Jeg tror ogsaa, det er nødvendigt at bibeholde Bestemmelsen om, at en Sælger ikke uden videre kan betinge sig Lejlighed i den solgte Ejendom paa en af Lejernes Bekostning. Jeg tror ikke, det er tilstrækkeligt, saaledes som den ærede Ordfører for Venstremente, blot at tilføje en Bestemmelse om, at Køberen skulde have Lov at flytte ind, naar Sælgeren flytter ud. Jeg tænker her paa den ærede Venstreordførers Udtalelse om, at § 17 var overflødig. Jeg har allerede nævnt Eksempler paa, at der er Lejligheder, der staar ledige i Demonstrationshensigt uden Hensyn til Bolignøden, saa man kan ikke gaa ud fra, at den bestaaende Nødstilstand foranlediger, at alt udlejes. Jeg tror heller ikke, at et Centralkontor, som der er Tale om her i Lovforslaget, er overflødig; tværtimod synes jeg, det vilde kunne være rigtigt og nødvendigt med Henblik paa denne Lovgivning at have et saadant Kontor, netop for at Afgørelserne kan blive saa ensartede og saa lidt vilkaarlige som paa nogen Maade muligt. Derved vil ogsaa Misbrug hindres, eller i alt Fald vil Udsigten til dem formindskes, naar man gennem et saadant Bureau eller Centralkontor kunde fremskaffe mere ensartede Afgørelser.

Foruden at jeg altsaa paa mit Partis

Vegne anbefaler selve Lovforslaget, som det nu foreligger, vil jeg meget gerne henstille de Ønsker, jeg her har fremsat, til nærmere og velvillig Overvejelse i det Udvalg, der nedsættes. I øvrigt vil jeg anbefale Lovforslaget til Gennemførelse.

Niels Petersen: Det Lovforslag, her foreligger, betyder ikke blot en Fornyelse men heldigvis ogsaa paa væsentlige Punkter en haardt tiltrængt Forbedring af den gældende Huslejelov, hvis Gyldighed jo udløber den 1. August. Særlig Betydning maa det efter min Mening tillægges, at Lovforslaget omfatter møblerede Lejligheder og Lejemaal om Dele af saadanne møblerede Lejligheder og om enkelte Værelser i Forbindelse med Kosten. Thi der kan ikke være nogen Tvivl om, i hvert Fald er sikkert ingen i København og de større Byer i Tvivl om, hvor haardt enlig stillede Personer er blevet ramt af urimelige Forhøjelser af Lejen af de Værelser, som de har beboet, navnlig naar de har Kosten i Forbindelse med Beboelsen. Og der er et Moment, som jeg tror, der er Grund til at nævne i Forbindelse hermed. Det er det, at det her i mange Tilfælde, maaske gennemgaaende, gaar ud over Personer, hvis økonomiske Forhold er meget beskedne, og som i de fleste Tilfælde ikke har Lejlighed til, i hvert Fald ikke i nogen nævneværdig Grad, at forøge deres Indtægter; de rammes altsaa overordentlig haardt gennem de Forhøjelser, der her finder Sted, og det er overordentlig store Forhøjelser, der i mangfoldige Tilfælde har fundet Sted; det siger formentlig sig selv.

Jeg kunde i Forbindelse hermed finde Anledning til at nævne Bestemmelserne om Forbud mod at kræve, modtage eller give højere Leje end den af Nævnet godkendte. Thi Sagen er den, at selv om Loven indeholdt de mest betryggende Bestemmelser i al Almindelighed, vilde den, hvis man ikke saavidt muligt sikrede sig mod Omgaaelse, blive nogenlunde ørkesløs. Bestemmelsen om, at det under alle Omstændigheder skal have sit Forblivende ved den Lejeforhøjelse eller den Leje, som Nævnet har godkendt, er efter min Mening overordentlig betydningsfuld. Det er en af de Bestemmelser, som paa ingen Maade kan undværes i Huslejeloven.

Den gældende Huslejelovs Bestemmelse, hvorefter en Husejers Ønske om at overtage en Lejlighed til Brug for sig selv i Almindelighed skal anses som en rimelig Opsigelsesgrund, har virket overordentlig uheldigt i mange Tilfælde, har virket som en stadig Trusel mod Beboerne af mange